

யாழ்ப்பாணச் சுதேச
சுவிசேஷ சங்கம்

University of Jaffna

270

JAF

58057(AR; MAIN)

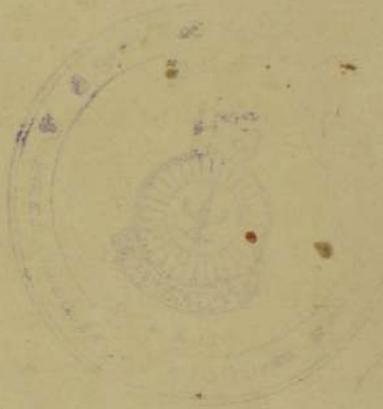
யாழ்ப்பாணச் சுதேச சுவிசேஷ சங்கம்.

நாறுவருட்சு

சரித்திர சூசனம்.

270.
JAF

The Centenary
of

The Jaffna National Evangelical Society.

1848-1948

"THY KINGDOM COME."

58057

University of Jaffna
58057

Library

292 309
THO

~~25~~
~~26~~
~~27~~
28

710

24

112

2007

ARCHIVES

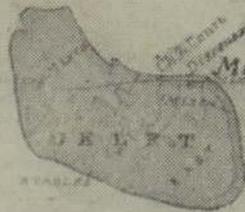
SOUTH ASIA SECTION

✓ N.A

CEYLON CENSUS
MARCH, 19, 1946.

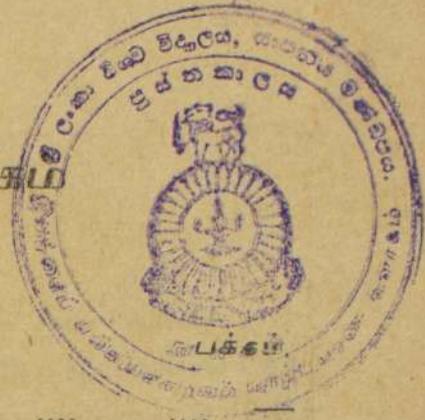
POPULATION OF CEYLON	6,650,825
POPULATION OF VELAHAI (INCLUDING KAYTS)	25,000
POPULATION OF PUNGUDUTIVOE	15,000
POPULATION OF DELFT	8,000

HINDUS	5000
ROMANISTS	2950
PROTESTANTS	507

பொருள் அடக்கம்

அதிகாரம்.

AR

நூன்முகம்
மதிப்புரை	—
1. ஆரம்பகாலம்	1
2. யாழ்ப்பாணச் சுதேச சுவிசேஷ சங்கம்				4
3. சங்கத்தின் ஊழிய ஸ்தானங்கள்	...			5
4. சங்கத் தாபரிப்பு	8
5. சங்கத்தைக் கட்டியவர்கள்	11
6. ஊழியத்தின் பலன			ARCHIVES	19
7. அநுபந்தம்	25
(a) The Presidents of the Society				29
(b) The Secretaries	29
(c) The Treasurers	30
(d) The Workers	
1. Ordained Workers	30
2. Unordained „	31
(e) Honorary Members	31
(f) Life Members	32
(g) The Jubilee Flag-bearers	...			34

SOUTH ASIA SECTION

58057

நூன்முகம்

வாழ்ப்பாணச் சிதேச சிவசேஷ சங்கத்தின் நூற்றுருடச் சரித்திரமொன்று இயற்றப்படவேண்டுமென மேற்படி சங்கத்தின் பொதுக் காரியஸ்தர் சபைக் கேள்விக்கிணைந்து இந்நூல் இயற்றப்படுகின்றது. சென்ற கால் நூற்றுண்டுக்கு மேற்பட இச்சங்கத்தின் உபதலைவராயும், தலைவராயும் காரியஸ்தர் சபையின் ஓர் அங்கமாயும் மேற்படி சங்கத்தோடு சம்பந்தப்பட்டிருந்த நியாயத்தினாலே, இப்பெரிய வேலையை ஒப்புக்கொள்ளத் துணிந்தோம்.

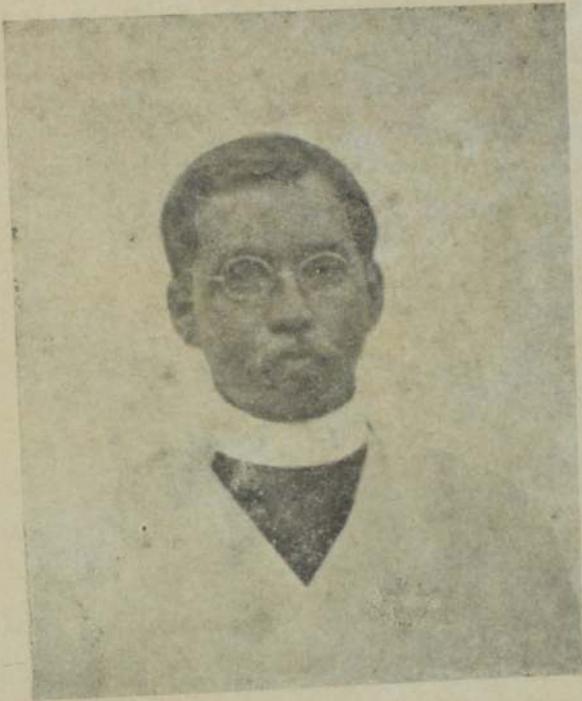
காலக்கிரமத்தோடு இந்த அருமைமான சங்கத்தின் சரித்திர சம்பவங்களை ஒழுங்குபற்றி எழுதுவதற்கு முடியாததாயினும் கிசனிக்கப்படத் தக்கவொன்றும்.

1848 ம் ஆண்டு முதல் 1917 ம் ஆண்டுவரை இச்சங்க சம்பவ அறிக்கைகள் வரையப்பட்ட புஸ்தகங்கள் சிதைந்து போயின. ஆகையால் இச்சரித்திரத்தைக் காலவரையறைமீயாகிய பூரணமாக முடிப்பது அசாத்தியமாகக் கண்டது. எனினும், அதிக கஷ்டத்தோடு கிசரித்திர அறிந்த சம்பவங்களைக் கொண்டே இந்நூலை முடிக்கலானோம். குறைகளையும் விட்ட பிழைகளையும் பாராட்டாதிருக்கப் பணிவுடன் வேண்டுகின்றோம்.

எங்கள் சிவசேஷ சங்கம் மென்மேலும் வளர்ச்சிபெற்று, நமது அருள்நாட்டின் இராச்சியம் மேற்படி தீவுகளிலே நாட்டப்படுவதற் கேதுவான ஒரு ஏவுகையும் கிருப்பத்தையும் இதைப் படிப்போருக்கு அருள்செய்ய அவரை மன்றாடி அவர் திருவடிகளில் இந்நூலைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

செப்த 1945

ஆக்கியவர்

Rev. G. D. Thomas
The President and the author of the Book.

ARCHIVES

மதிப்புரை

சுதேசிகள் இக்காலத்தில் அநேக பெரிய பிரயத்தனங்களை எடுத்துத்தாமே நடத்துகின்றனர். இந்தியாளிலும் இலங்கையிலும் அரசியற்பொறுப்பு முழுவதையும் கையேற்றுப் பரிபாலிக்கின்றனர். கிழைத்தேசங்கள் எங்கும் அவ்வத்தேசவாசிகள் பல இயக்கங்களில் முன்வந்து தமது அறிவு பொருள் ஆற்றல் முதலியவற்றால் அவற்றை ஆதரிக்கின்றனர்.

நூறு வருடங்களுக்குமுன் கிறீஸ்து மார்க்கம் இங்குவந்த பொழுது இப்படி நடைபெறவில்லை. அப்போது சுதேசிகள் பெரிய இயக்கங்களைக் கொண்டு செல்லக்கூடுமென ஒருவரும் நினைக்கவில்லை. அதற்குவேண்டிய அறிவுமில்லை, பொருளுமில்லை. எம் தேசத்தில் வந்த அமெரிக்க மிஷனரிமாரோ பள்ளிக்கூடங்களை கட்டிப்பிடிக்கவேண்டி யிருந்தது. அவர்களே விடுதிற்பாடசாலைகளில் விடுதிச்செலவைக் கட்டவேண்டியிருந்தது. உபாத்திமார் வேதனம் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டது. பிள்ளைகளுக்குப் புத்தகங்களும் உடையும் மிஷனரிமாரோ கொடுத்தனர்.

இப்படியிருக்கும் காலத்தில் கிறீஸ்தசபையாரில் சிலர்தமது உத்தரவாதத்தில், மிஷன் செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட இடங்களில் கிறீஸ்த சங்கேஷம் பிரசுரிக்கப்பட ஒழுங்குசெய்யத் தீர்மானித்தது எத்துணைத் திடமனதையும், கிறீஸ்த சபாசத்தில் எத்துணை வைராக்கியத்தையும் காட்டுகின்றது.

பிரயாண வசதிகள் அக்காலத்தில் மிகக்குறைவு. இக்காலத்தில் இலகுவாயத் தோற்றுவன அக்காலத்தில் அதிக தைரிபத்தை வேண்டியின்றன. அப்படியிருந்தபோதும் எம்முன்

னோர் இவ்வளவு துணிந்தனரென நினைக்குங்கால் எமது மனம் கடவுளை அதிகம் ஸ்தோத்திரிக்கின்றது.

கடந்த நூறாண்ட வாலாற்றையும் இச்சிறிய நூல் காட்டுகின்றது. யாழ்ப்பாணம் கிறிஸ்தசபையின் சரிசையில் இது யிகவும் பரட்டப்படும். சுதேச கவிசேஷ சங்கத்திற் காணப்பட்ட குறாகுணங்கள் கிறிஸ்த கவிசேஷத்தின் அநுகூலத்திற்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் எப்பொழுதும் இன்றியமைவாதன. சுதேச கவிசேஷ சங்கம் அத்தியட்சாதீன சங்கத்துடன் இரண்டறக் கலந்துவிட்டதேயாயினும், அதிலிருந்த ஆர்வமும் வீசவாசமும், நைரியமும், எப்பொழுதும் எம்மோடி ருப்பதாக. அதன் வேலையின் பெறுபேறு கிறிஸ்தசபையின் பொதுநிதியில் சேர்ந்து விட்டது.

ச. குலேந்திரன்,

அத்தியட்சர்.

19 சித்திரை 1945.

யாழ்ப்பாணச் சுதேச சுவிசேஷ சங்கம்.

நூறு வருடச்
சரித்திர சூசனம்.

The Jaffna National Evangelical Society.
1848 — 1948

காப்பு (வெண்பா)

சீமார் யாழ்ப்பாணஞ் சேருஞ் சுதேச
வரார் சுவிசேஷ இச் சங்கம்—போருஞ்
சுதவற் சாச்சரிதை சால்வே காற்றதற்குச்
சதன் ஜேசு பாந் துணை.

1ம் அதிகாரம்

ஆரம்பகாலம்

அமெரிக்க பாதேச மிஷனரி சங்கம் (The American Board of Commissioners for Foreign Missions) 1810 ம் ஆண்டிலே ஆரம்பயிற்றம். 1816 ம் ஆண்டிலே அமெரிக்கன் போட்டிலிருந்து மிஷனரிமார் முதன்முதல் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்தனர். தெல்லிப்பழை, வட்டுக்கோட்டை, உடுவில், மாணிப்பாய், பண்டைத்தெருப்பு என்பன ஆகி மிஷனரிமாரின் ஊழிய ஸ்தானங்களாயின. கடவுளுடைய சூமாரனின் நித்திய சுவிசேஷத்தை அவர்கள் அதிக ஆவலோடும் வாஞ்சையோடும் மேற்கூறிய இடங்களிலே பிரசங்கித்தனர். சிலர் விசுவாசிகளாகி ஞானஸ்ராவம் பெற்றார்கள். ஞானஸ்ராவம் பெற்றவர்கள் சபையாகக் கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டனர். கடுகு விதையை ஒப்பக் கிறித்தசபை சிறிய தொடக்கமாக முளை

Rev. Dr. Daniel Poor, D. D.

ணம் சிதைவேறியது. 1833ம் ஆண்டில் ஐந்து மிஷனரிக் குடும்பங்கள் துணைச்சேனையாக வரவே, இந்தியாவிலே கடவுளது வசனத்தைப் பிரசங்கிக்க வேண்டுமென நீண்டகாலமாக எண்ணிய எண்ணம் ஆலோசனைக்கெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இதை முற்றுளிக்கவேண்டி லீவரய் ஸ்போல்டிங் (Rev. Levi Spaulding) ஐ ஊழியத்தை இந்தியாவிலே ஆரம்பிக்க வசதியான இடமெதுவெனப் பார்த்து, ஆலோசனை கூறும்படி அனுப்பினர். அவர் பிரயாணப்பட்டுத் தேவி பட்டணத்தில் இறங்கி, இடங்களை யெல்லாஞ் சுற்றிப்பார்ச்சு மதுரையையே ஊழியத்துக்கு ஏற்ற இடமெனக் கூறினர். அமெரிக்கன் போர்ட்டின் சம்மதத்தோடும் ஆசியோடும் இலங்கை மிஷன் (A. C. M.) 1836ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 21ம் தேதி ஹோயிசிங்ரன், ரொட் (Revds. Hoisington and Todd) என்பவர்களோடு ரொட் அம்மாள் (Mrs. Todd) ஸ்போல்டிங் (Rev. L. Spaulding) யாழ்ப்பாணச் சுதேச கிறிஸ்தவர் மூவர் பிரயாணமாகி, மதுரை சென்று, ஹோயிசிங்ரன், ஸ்போல்டிங், ரொட், ரொட் அம்மாள், உலூட்டவேட் (Mrs. Woodward) அம்மாள், யாழ்ப்பாணச் சுதேச கிறிஸ்தவர்கள் மூவருஞ்சேர்ந்து கோட்டையில், ரொட் என்பாரின் கிருகத்தில், கர்த்தருடைய இராய்ப்போஜனத்தைப் பரிமாறி, சுயச்சேஷிக்கொடிமை காட்ட ஆரம்பித்தனர்.* இப்படிப் பதினாறு ஆண்டுகள் கழிந்துபோயின.

1848ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் யாழ்ப்பாணச் சுயச்சேஷ சங்கத்தின் வருடோற்சவம் வட்டுக்கோட்டையில் நிகழ்ச்சியுற்றது. உற்சவ கொண்டாட்டத்தின் போழ்து, கனம் தானியேல் பூர் (Rev. Dr. Daniel Poor, D. D.) பண்டிதர் அங்கு குழுமிய சுதேச கிறிஸ்தவர்களை விழித்த: “உள் நாட்டுச் சுயச்சேஷ பிரபல்பம் சுதேசிகளாகிய உங்களாலேயே நடத்தப்பட வேண்டும். ஆதலால் இன்றுமுதல் சுயச்சேஷசங்க வேலைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வீர்களா?” எனக் கேட்ட கேள்விக்குப் பிரதியுத்தரமாக, அங்கு கூடிய சுதேச கிறிஸ்தவர்கள், அகிக ஆணந்தத்தோடு, தமது நாட்டிலே யேசுகிறிஸ்துவை அறிவாதவர்களுக்குச் சுயச்சேஷத்தை அறிவிக்கும் உரி

(* 75 Years in the American Mission, by Rev. Chandler — P. 38)

மையும், உத்தரவாதமுந் தங்களுக்கே யுரியதென ஒப்புக்கொண்டு, அப்பொறுப்பைக் கையேற்றனர். அமெரிக்க மிஷனெரி மாரால் யாழ்ப்பாணத்திலே சுவிசேஷம் அறிவிக்கப்பட்டு, முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் யாழ்ப்பாணக் கிறிஸ்த சபையில் சுவிசேஷ பிரபல்பவாஞ்சை எவ்வளவாக இருந்ததென்பது சந்தோஷத்தோடு கவனிக்கப்படத்தக்கது.

2ம் அதிகாரம்

யாழ்ப்பாணச் சுதேச சுவிசேஷ சங்கம்.

1848ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் யாழ்ப்பாணச் சுதேச சுவிசேஷ சங்கத்தின் உதயகாலமாயிற்று. இச்சங்கம் ஆசிரியர்க்கண்டத்தில் முதன் முதல் ஸ்தாபனமான உள்நாட்டு மிஷன் சங்கம் (Home Missionary Society). அதன் ஊராமல் சுதேச கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் பொறுப்பிலே முதன் முதலாய் எடுத்ததென்கொண்ட நல்முயற்சியுமிதுவே.

சுதேச கிறிஸ்தவர்கள் பொறுப்பில் இச்சங்கம் வந்த போது, சங்கத்தின் முதல் உத்தியோகத்தர்களாய் நியமனம் பெற்றவர்களின் நாமதேயங்கள் பின்வருமாறு:—

தலைவர்: நதானியேல் நைல்ஸ் (Nathaniel Niles)

செயலாளர்: உவிலியம் வோல்க் (Wm. Volk.)

தொகுதாரி: தொமஸ் ஸ்கொட் (Thomas Scott)

நதானியேல் நைல்ஸ், தொமஸ் ஸ்கொட் என்பாரின் சந்தையர் இன்றும் “ஆல்போர்த் தழைத்து, ஆழமாய் வேருன்றி” யேசுக்கிறிஸ்துநாதருக்கும், அவரது சபைக்கும், அவரது இராச்சியத்தாக்கும் மகிமையாய்ச் சீவித்து, கிறிஸ்த பணி விடையாற்றி வருவது கவனிக்கப்படத்தக்கது. “முதலாவது தேவனுடைய இராச்சியத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள். அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக் கூடக் கொடுக்கப்படும்” (மத். 5:48). அவர்கள் நன்றாய்ச் செழித்து, பாம்பியிருப்பது கடவுளது ஆசீர்வாதமே. கடவு

Nathaniel Niles

The first President, J. N. E. S. 1848.

னைப் பூஜிப்பது உலக நன்மையைக் கருதியல்ல. அப்பூஜனை நிஷ்காமிய பூஜனையாயிருப்பதே உண்மைநிலை. ஆனாலும் கடவுள் தம்முடையவர்களை ஆசீர்வதிக்கிறார் என்பதும் உண்மைதான்.

சுதேச கிறிஸ்தவர்கள் பொறுப்பில் இச்சங்கம் வந்ததும், அவர்கள் சங்கத்துக்குரிய பிரமாணங்களை வகுத்தனர். சங்கத்தாபரிப்புக்குரிய பணத்தைச் சேகரித்தனர். சங்கம் சுதேசிகள் பொறுப்பில் வந்த காலத்தில் ஏழு சபைகள் மாத்திரமிருந்தன. ஆனாலும், சுவிசேஷ சங்க வேலையைக் கொண்டு செல்வதற்குரிய திடவிசுவாசமும் தைரியமும் அவர்களுக்கிருந்தன. யாழ்ப்பாணச் சுதேச சுவிசேஷ சங்கத்தில் அவர்களுக்கிருந்த அன்பும் ஆர்வமும் மகா பெரிது. “சுவிசேஷ சங்கம் எங்களுடைய தங்கம்” என அருமை பெருமையாய் அதைப் பாராட்டிச் சீராட்டி வந்தனர்.

மிஷ்னரிமார் சங்கத்தின் உத்தரவாதமெல்லாவற்றையும் சுதேசிகள் பொறுப்பில் விட்டபின்பு, அவர்கள் றேர் றேய்ச் சங்கத்தோடு சம்பந்தப்படாவிட்டாலும், தந்தை தாயைப் போன்று சங்கத்தை நடாத்துகிற விஷயத்தில் சுதேசிகளுக்கு நல்லாலோசனைக்காரராயிருந்து வந்தனர். வேண்டிய நேரத்தில் சங்க வேலைக்காக நன்கொடையுமீந்து வந்தனர். மிஷ்னரிமார் சுதேசிகளிடம் நம்பிக்கொடுத்த இந்த நல்லவேலை பல கஷ்டங்கள், இடையூறுகளுக்கடாக நடைபெற்றுக்கொண்டுவந்ததை அவர்கள் கண்டு சந்தோஷப்பட்டிருப்பார்களென நாம் நம்பலாம்.

3 ம் அதிகாரம்

சங்கத்தின் ஊழிய ஸ்தானங்கள்.

யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டுக் கருகாமையில், அதற்குத் தென் மேற்குப்பாகையுள்ள தீவுகள் சங்கத்தின் வேலை ஸ்தானங்களாய்த் தெரியப்பட்டன. (படம் பார்க்க).

ஆரம்பத்திலே வேலனை (Lyden) யும், அதின் பாகங்களாகிய நாரத்தனை, சாவனை, புளியங்கடல் என்னுமிடங்களும்

ஊழியத்தக்குரிய இடமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. மிஷன் வேலை செய்துகொண்டிருந்த இடமாகிய புங்குடுதீவை (Rotterdam) மிஷன் சனிசேஷசங்கத்துக்குக் கையளிக்க, 1874 ம் ஆண்டு அத்தீவைச் சங்கந் தனது ஊழிய ஸ்தலமாக எடுத்துக் கொண்டது. நெடுந்தீவு அல்லது பசுத்தீவு (Delft) ம் சனிசேஷ ஊழியத்துக்குரிய இடமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இலங்கை ஒல்லாந்தருடைய (Dutch) ஆட்சியிலிருந்த காலத்தில், மேற்படி தீவுகளுக்கு அவர்கள் தங்கள் தேசத்தின் விசேஷ நகரங்களின் பேர்களை இட்டிருந்தனர்.

வேலணை, புங்குடுதீவு, நெடுந்தீவு என்னுமிடங்களிலுள்ள குடிசைங்கள் பெரும்பாலும் இந்துசமயத்தவர். நெடுந்தீவிற்கத்தோலிக்க சமயத்தவர் அநேகர் இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு அங்கு பல பள்ளிக்கூடங்களும் ஏழு ஆலயங்களும் இருக்கின்றன.

இத்தீவுகளிலே சனிசேஷ ஊழியத்தை நடத்தும்படி சங்கம் உபதேசிகரை நியமனஞ்செய்தது. (அவர்கள் நாம தேயங்களை இந்நூலின் பிற்பாகத்திலுள்ள அதுபந்தத்திற் காண்க.) அவ்ஊழியர்கள் அவ்விடமுள்ள வீடுகள்தோடஞ்சென்று, சனிசேஷமாகிய விதைவை விதைத்தனர். சிறிஸ்த சமயாநுசாரிகளுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்தனர். ஒப்புவரட்பாடசாலைகளை ஆங்காங்கு ஸ்தாபித்து, சிறிஸ்த கலையைஊட்டி வந்தனர். விதை சீவசத்துடையதாயினும், அது நிலமின்றிப் பலன்தர மாட்டாது. விதை பலன்தரவேண்டுமானால் நல்ல நிலம் அவசியம், நல்லவை நிலங்களுண்டு (மத். 13 ல், அருள்நாதர் மொழிந்திருப்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

கடவுளைப்பற்றி அறிவதற்குக் கல்வி இன்றியமையாதது. ஆகவே சங்கம் வேலணை, சாவணை முதலியவிடங்களிலே மூன்று பள்ளிக்கூடங்களையும், புங்குடுதீவில் நான்கு பள்ளிக்கூடங்களையும், நெடுந்தீவில் இரு பள்ளிக்கூடங்களையும் ஸ்தாபித்து, அவற்றிற்கு வேண்டிய ஆசிரியர்களையும் நியமனஞ்செய்து, நடாத்திவந்தது. நெடுந்தீவு மேற்கிலுள்ள சங்கப் பள்ளிக்கூடம் 1897 ம் ஆண்டிற் திக்கிராயாக்கப்பட்டது.

தீவிற்கு பிள்ளைகளுடைய கல்வி சம்பந்தமாகச் சங்கம் செய்த இன்றொரு நல்வேலையுண்டு. அது எதுவெனில்:

தீவிர கலாசாலைகளிலே ஆதாரக் கல்விகற்றுத்தேறிய பிள்ளைகளிற் சிலரைத் தெரிந்தெடுத்தும், ஆண்பிள்ளைகளைத் தெல்லிப்பழைப் போதனாகக் கித்தியாசாலை (Tellippalai Training & Industrial School) யிலும், பெண்பிள்ளைகளை உடுவில் பெண்கள் கிடுதிப் பாடசாலை (Uduvll Girls' Boarding School) யிலும் சேர்த்து, அவர்களுக்கு உயர்தரக் கல்வியைக்கொடுத்ததே. 1926 ம் ஆண்டு உடுவில் கிடுதிப்பாடசாலையில் 28 பெண்பிள்ளைகளும், தெல்லிப்பழையில் 10 ஆண்பிள்ளைகளும் கல்விகற்றனர். அப்படிப்பட்ட மாணக்கர் மாணக்கினை மேற்படி உயர்தரக் கலாசாலைகளிற் தரப்பிப்பதற்கு, எங்கள் சபைகளிலுள்ள தயாள சிலரும் பரோபகாரிகளும் முன்வந்து பண உதவிபுரிந்தது, மிகவும் விவக்கப்படுத்தக்கொன்றும். அப்படிப்பட்ட பரோபகார குடும்பங்களிற் சிலவற்றைக் குறிப்பது நன்மையாயிருக்கும். The Strongs, the Mathers, the Mills, the Carpenters the Blacks, இவைபோன்ற வேறசில குடும்பங்களும் இந்த நல்லாழியத்திற் பங்குபற்றின. மேற்கூறப்பட்ட நாமங்கள் அமெரிக்காவின் நல்லுபகாரிகளை நமது மனக்கண்ணாகக் குமுண்டொண்டுவருமென்பது திண்ணம்.

இப்படி உயர்தரக் கலாசாலைகளிற் கல்விகற்ற மாணவ மாணவிகள் சிலர் கிறிஸ்துசமயாறுசாரிகளாகி ஞானஸ்வானம் பெற்றுச் சபையுடன் சேர்ந்துகொண்டனர்.

இவர்கள் கலாசாலையையிட்டு தத்தயிடங்களுக்குப் போன பின், இவர்களை விசாரணைசெய்து, சமய போதனையிலும் கிறிஸ்த சீவியத்திலும் நடத்த ஞானசிரியர்கள் மிகுதியும் கிடைக்காததினால், பலர் பின்வாங்கிப்போயினர். சிலர் மாத்திரந்தான் கிறிஸ்த சீவியத்தில் உறுதிநிலையில் நின்றுபிடித்தனர். "கடைசி பரியந்தம் கிடைத்திருப்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான்." (மத். 10-22) இன்றைக்கும் மேற்குறித்த திவுகளிலுள்ள பல்லுடைய வீடுகளுக்குச் சென்று, அவர்களுடன் சம்பாஷணை செய்பின், அவர்கள் கலாசாலைகளிற் பெற்றுக்கொண்ட கிறிஸ்த சமய அறிவைக்குறித்த ஏவரும் ஆச்சரியப்படுகிறார். கிறிஸ்த தீயில் நெய்யிட அது முழாசி எரியுமண்ணம், கிறிஸ்த சீவியமாகிய அக்கினி பற்றி வெரியவேண்டில் தனித் தீயானம், வேத

போதனை, பகிரங்க தேவாரத்தை முதலிய கிருபையின் எத்தனங்கள் நேர்சீராய்க் கையாடப்படல் அத்தியாவசியம்.

கவிசேஷசங்கவேலை ஸ்தானமாகிய திவுகளிலே கவிசேஷவேலை தற்போதிருப்பதைவிட அதிகம் பலன் தராதபோனதற்கு அவ்விடக் கிறிஸ்த விசுவாசிகளானவர்களைச் சமயசீலியத்திலே தொடர்ந்து வளர்ச்சியுறச் செய்வதற்கு நியாயமாகும்.

அதன் திக் கிறிஸ்த விசுவாசிகளானவர்கள் அப்படியல்லாதவர்களுடன் விவாகசம்பந்தத்தில் இணைக்கப்படும்போது, அன்றோரின் கிறிஸ்த சீலியநிலை இரண்டுற்றதாய்ப்போவது இன்னொரு நியாயமாகும். ஆதலால் கவிசேஷ முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கும் நாம் இதைக் காத்திரமாய் மனதில் வைத்திருக்கக் கவண்டும். ஒரு ஆன்மாவை இரட்சணியநாதரிடம் இட்டுக்கொண்டிருவது அதிக மகத்தான வேலை. அச்சீலியத்தைப் பக்தியில் வளர்த்து அதில் அதை வேருன்றி நிலைபெறச்செய்வது முந்திய அளவு பாரதூரமானவேலையாகும். "ஆழமாய்த் தோண்டி, கண்மீலையில் அஸ்திபாயமிட்டுக் கட்டும் வீடே நிலைநிற்கும்" (மத், 7 : 24.)

கடைசியாய் எடுக்கப்பட்ட குடிசனமதிப்பின்படி வேலையில் 25,000 பேரும் (ஊர்காவற்றுறையுட்பட) புங்குந்தீயில் 15,000 பேரும், நெடுந்தீயில் 8,000 பேருமுண்டு. நெடுந்தீயின் குடிசனத்தில் 5,000 பேர் இந்துக்கள், 2,950 பேர் நேரமானித்தர், 50 பேர் தென் இந்திய சபையைச் சேர்ந்தவர்கள்.

4 ம் அதிகாரம் சங்கத் தாபரிப்பு

யாழ்ப்பாணச் சுதேச கவிசேஷ சங்கம் ஆரம்பமான காலத்தில் (1882) தெல்லிப்பறை, வட்டுக்கோட்டை, உடுவில், மானிப்பாய், பண்டைத்தெருப்பெணும் ஐந்து சபைகளிருந்தன. சங்கம் சுதேச கிறிஸ்தவர்கள் பொறுப்பில் வந்த காலத்துக்கு முன் பிள்ளை (1855 இல்) எட்டுச் சபைகளிருந்தன. 1881 இல் 13 சபைகளும், 1901 இல் 18 சபைகளும், 1915 இல் 21 சபைகளும் இருந்திருக்கின்றன. கவிசேஷ சங்கத்தின்

தொடக்க காலத்தில் சபைகள் கொடுத்துதவிய பணமே சங்கத்தின் விசேஷ வருவாயில். 1970 ம் ஆண்டில் இருந்த 11 சபைகள் கொடுத்த பணம் 85 பவுண், அல்லது 1275 ரூபாய். 1872 இல் இருந்த 12 சபைகளும் கொடுத்த கொடைகளும், ஏனைய வருமானங்களும் 1797 ரூபாய் 51 சதம். 1878 இல் அதே சபைகள் கொடுத்த கொடைகளும், பிற வருமானங்களும் 1464 ரூபாய். 1883 இல் இருந்த 13 சபைகளும் 1784 ரூபாய் 78 சதம் சங்கத் தாயரிப்புக்குக் கொடுத்துதவின.

பின் சொல்லப்படும் வருவாயில்கள் மூலமாகத்தான் நமது சங்கம் தாயரிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது.

(1) சபைகளின் வருடாந்தக் கையொப்பமூலமாகவும் (6 ம் பிரமாணம் பார்க்கவும், 1934 ம் அறிக்கை)

(2) தனியாட்களின் கொடைகள்மூலமாகவும்,

(3) புத்திரபாக்கிய நன்கொடைகள் மூலமாகவும்,

(4) தென்னை வருமானம் மூலமாகவும் வந்த பணமே சங்கத்தின் வருவாயில்களும், சராசரி வருமானம் வருடவீதமாக 1200 ரூபாய் என்கலாம். சங்கத்துக்கு நியதிராய்ப் போதிய வருமானம் வராததற்குரியவேர் நியாயம் நிரந்தர ஊழியரை நமது வேலை ஸ்தானங்களிலே சங்கம் வைக்கத் தவறியதே.

தீயிற் பிள்ளைகள் சிலரை உட்பள்ளிக்கூடங்களிற் சேர்த்து அவர்களைப் படிப்பிப்பதற்குரிய செலவுகளை கல்லுபகாரிகள் கொடுத்துதவினார்களென முன் கவனித்தோம். அதுவிஷயமாய் மேலதிகமான செலவுகள் ஏற்பட்ட காலங்களில் விசேஷ சிற் பணிகள் ஒழுங்குசெய்து பணஞ் சேர்க்கப்பட்டது.

நமது சங்கத்துக்குரிய பணவருவாயில்களிலொன்று தனித் தனியாட்களின் உதாரத்துவமான கொடைகள். அப்படிச் தனியாட்களிடம் பணம்சேகரிக்கப் போகும் காலங்களில், அவ்வுழியத்தலீடுபட்டிருந்தவர்கள் அடைந்த தைரியத்துக்குரிய அறுபவமொன்றுண்டு. எல்லாரும் மைப்பூர்வமாயும், உதாரத்துவமாயும் சங்கத்தின் வேலைக்குக் கொடுத்தனர் என்பது. இது சவிசேஷ பிரபல்பத்தில் நமது கிறிஸ்தவர்களுக்கெருக்கும் ஆர்வத்தையும் ஊக்கத்தையும் காட்டுமோர் அறிகுறி.

எங்கள் சங்கவேலைக்கென அற முதல் கட்டியவர்களுள் சிலருண்டு. சங்கத்துக்கு ஒரே முறையில் 60 ரூபா கட்டுகிறவர்கள் அதன் கௌரவ அங்கத்தவராவர் (Honorary Members). அவர்கள் அப்பணத்தை நிலையான முதலாய் வைக்கவேண்டுமென விரும்பினால் அது அற முதலோடு சேர்க்கப்படும். நமது சங்கத்தின் கௌரவ அங்கத்தினர் 30 பேருண்டு. இவர்கள் பொதுக்காரியஸ்தர் சங்கத்தின் அங்கத்துவத்துக்கு உரிமையுடையவர்.

மேலும் ஒரே முறையில் 30 ரூபாகொடுப்போர் சிவ அங்கத்தவர் (Life Members) என அழைக்கப்படுவர். சங்கத்தொடங்கிய காலத்தொட்டு இதுவரை 50 பேர் சிவசிரோஷ்டராய்ச் சேர்ந்திருக்கின்றனர்.

யாழ்ப்பாணச் சுதேச சுவிசேஷ சங்கத்துக்கு உவில்லியம் மேதர் அவர்கள் பேரில் அவரது கனிஷ்ட புதல்வன் ரூபா 2100 அற முதல் கட்டியுள்ளார். அமெரிக்கா முதலிய கிறிஸ்த தேயங்களிலே மிஷன் கிருத்தியங்களுக்குப் பலர் மாணசாதனப் பொருள் (Legacy) கிட்டுப்போவது வழக்கம். அப்படிப்பட்ட பொருள்மூலமாகவே யாழ்ப்பாணச் சிறிஸ்தவர்கள் பலர் நன்மை பெற்றனர். கிறிஸ்து சமயம் 130 ஆண்டுகளாக நமது நாட்டிலே கிரியை செய்ததின் இங்கும் அப்படிப்பட்ட பெரிய கொடைகள், மாணசாதனங்கள் வருமென நாம் காத்திருக்கலாம். அவ்வகையாக வரும் கொடைகளைக்கொண்டீட வருங்காலத்தில் யாழ்ப்பாணக்குடாவிட்டுக்கப்பாலுள்ள வீடுகளிலே நாம் சுவிசேஷ பிரபல்யஞ் செய்ய எதிர்நோக்கலாம்.

அற முதல் கட்டியவர்கள்:—

	ரூ	ச.
உவில்லியம் மேதர் நியாபகதிதி	2100	00
அங்கிற்றெல் வறிஞர் சகாயதிதி	100	00
சூசைப்பிள்ளை யோசைப் திதி	100	00
S. அருளம்பலம் திதி	50	00
லோரா வெல்சன் திதி	30	00
வேகாப் சினைத்தப்பி திதி	60	00
Other Consolidated amounts	660	60
	3100	00

இப்போது சபைக்கு அற முகலாக கிருப்பது ரூபா 3100. இதிலிருந்து வரும் வட்டி சாதாரண செலவுக்குப் பாவிக்கப்படும்.

நமது சபைகள் பற்பல நன்விஷயங்களிலே தேர்ந்து முன் வந்துள்ளன. சபையின் பிரதான விஷயமாகிய சுவிசேஷபிரபல்ப முயற்சியிலும் அதிக முன்னேற்றமுடையாயிருப்பதைக் காண்பது கடவுளைப் போற்றித் துதிக்கவேண்டியவேர் விஷயமாகும்.

5ம் அதிகாரம்

சங்கத்தைக் கட்டியவர்கள்.

அமெரிக்க இலங்கை மிஷன் (American Ceylon Mission) சரித்திரத்தை நாம் வாசிக்கும் பட்சத்தில், அங்கு பேரும் புரமும் படைத்தவர்களாய்க் காணப்படுகிற சிறிஸ்த குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பலர் யாழ்ப்பாணச் சுதேச சுவிசேஷ சங்கத்தில், ஏதோ ஒருவகையில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கக் கண்பது அதிக சந்தோஷத்திற்கும், தைரியத்துக்கு முரியதோர் விஷயம். அதீட்சதர்களும் அபிஷேகம்பெற்ற குருமாரும் இச்சங்கத்தில் அதிக கரிசனையெடுத்து, அதைக்கட்டியெழுப்புகிற விஷயத்திற்கும் தாம் தாம் செய்யக்கூடியதை அதிக ஊக்கத்தோடு செய்திருக்கின்றனர். அவர்கள் நாமதேயங்களை இந்நூலின் பிற்பாகத்திலுள்ள அனுபந்தத்திற் காண்க.

இவர்கள் சங்கத்தின் தலைவர்களாயும், செயலாளர்களாயும், தகுதிகாரிகளாயுமிருந்து அதை நடாத்திவந்திருக்கின்றனர்.

சங்கம் 1848ம் ஆண்டு மே மாதம் வட்டுக்கோட்டைத் தேவாலயத்தில் ஆரம்பமானபோது, அதின் முதலாம் தலைவராய் திபமணம்பெற்றவர் நதானியேல் நைல்ஸ் (Nathaniel Niles) என்பவர். இவர் அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் கிப்ப பணிக் கடையின் முதற் கனிகளான Jordan Lodge, Nathaniel Niles, Ebenesar Porter, Charles Hodge, and Onesimus என்னும் ஐந்து பேரில ஒருவர். இவரில் அருள்வாதரின் சுவிசேஷ பிரபல்பவராகுஞ்ச பெருமிதமாய் இருந்ததென்பது இந்நெரிக்கினால்

நாம் யூசிக்கக் கிடக்கின்றது. மேலும் நூற்றுக்கணக்கான அவரது சந்ததியார் யாழ்ப்பாணத்தில் மாத்திரமல்ல, இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் ஐரோப்பாவிலும் சுவிசேஷ பிரபல்பத்துக்கு ஏதுகாணங்களாயிருக்கின்றனர்.

கனம் T. P. ஹன்ற்

யாழ்ப்பாணத்தின் கிழக்குப் பாகங்கட்குத் தீபஸ்தம்பம் போல எண்ணப்படக்கூடிய கனம் T. P. ஹன்ற் (Rev. T. P. Hunt) போதகர் அவர்கள் சுவிசேஷ பிரபல்ய வாஞ்சையுடையவர். தென்மாட்சிப்பகுதியில் சுவிசேஷ பிரபல்ய தொண்டாற்றிபவர். ஆகவே இயல்பாய் அவருக்குச் சுவிசேஷசங்க வேலைபில் அதிக கரிசனையுண்டாயிற்று. போதகர் அவர்கள் சங்கத்தலைவராயும் (1870) அதின் செயலாளராயுமிருந்து, காத்திரமான வேலை செய்துவந்திருக்கின்றார். சங்க வேலை வளர்ந்துவருவதற்குரிய முறையில் அதிகமாக ஆற்றுகாக உழைத்துவந்தனர். சங்க வருடோற்சவங்களில் சுவிசேஷ பிரபல்ய ஆசிரியை சபைகளில் அனல் முட்டுவதற்கு அவர் நிகழ்த்திய பிரசாரங்களும், அவர் எடுத்துக்காட்டிய பொருட்பாட உதாரணங்களும் கேட்டவர் மனதை விட்டதலா.

1897ம் ஆண்டு மே மாதம் சுவிசேஷ சங்கத்தின் பொன்யூபிலி (The Golden Jubilee of the Jaffna National Evangelical Society)க் கொண்டாட்டத்தின்போது போதகரவர்கள் கிறிஸ்த குடும்பங்கள் சிலவற்றிலிருந்து ஆறு வரலிப்பிள்ளைகளை முன்வரவழைத்து, அவர்களிடம் பொன்யூபிலித்துவஜம் (The Golden Jubilee Flag) ஒன்றைக்கொடுத்து, அவர்களை விழித்து, "நீங்கள் அடுத்துவரும் ஐம்பது வருடங்களிலே சங்கத்தைப் பரிபாலித்து, சஹோப்த கொண்டாட்டத்தின்போது இத்துவஜத்தை ஆரோகணஞ் செய்வீர்களாக" எனச் சுவிசேஷசங்கப் பொறுப்பை அவர்களைப்போன்ற பின் சந்ததியாரிடம் ஒப்புவித்தனர்.

பொன்யூபிலி துவஜதாரிகள்

நாமங்கள் பின் வருமாறு:—

1. கனம். J. கிங்ஸ்பரி கின்னத்தம்பி, B. A.
2. கனம். றபேட் பொன்னையா பிறையன்ற்.

Rev. T. P. Hunt

William Mather
1917 — 1920

58057

University of Jaffna
58057

Library

